

Beslissing

Klachtnummer:	KC 22-018
Klachtdatum:	19 juli 2022
Klager:	klaagster
Onderwerp:	1. Medicatie 2. Cameratoezicht
Verweerders:	regiebehandelaar (verweerder) arts in opleiding tot psychiater, regiebehandelaar (verweerder 2)

Verloop van de behandeling van de klacht

De Regionale Klachtencommissie Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz) Drenthe (de klachtencommissie) behandelt de klacht die klaagster op 19 juli 2022 heeft ingediend. Zij klaagt over:

1. verplichte medicatie (injecties Haldol);
2. cameratoezicht.

Verweerder 2 heeft op 26 juli 2022 een verweerschrift bij de klachtencommissie ingediend.

Op 28 juli 2022 heeft de klachtencommissie een hoorzitting gehouden. De voorzitter van de klachtencommissie was daarbij via een Microsoft Teams-verbinding aanwezig.

Aanwezig waren:

- Klaagster en haar patiëntenvertrouwenspersoon (pvp)
- verweerder

En van de klachtencommissie:

- De heer mr. H. Dontje, voorzitter
- De heer J. Buddingh, psychiater
- Mevrouw A. Wolsink, zelfstandig lid

Voor de verslaglegging was aanwezig mevrouw T. Floor, waarnemend secretaris.

De voorzitter van de klachtencommissie heeft voor de zitting met toestemming van klaagster het behandeldossier ingezien. Hij heeft zijn bevindingen met de andere leden van de klachtencommissie gedeeld.

De klacht

Klaagster heeft op de zitting de volgende toelichting gegeven.

Klaagster heeft geen psychose en was niet zomaar aan het zwerven door Nederland. Zij was met onderzoek bezig naar de oorzaak van mitochondriale encefalopathie. Zij noemt zich energetisch arts. Zij heeft 25 jaar lang honden bekeken met deze stofwisselingsziekte en heeft de oorzaak en de

oplossing gevonden. De ziekte is op te lossen met natuurlijke middelen. Chemische middelen veroorzaken nog meer zuurstoftekort, want elk orgaan van deze honden heeft al zuurstoftekort. Op de opmerking dat klaagsters familie haar steeds meer verward vindt overkomen, reageert klaagster dat zij niet verward is. Zij heeft haar broer al anderhalf jaar niet gezien.

Klaagster vertelt dat een van haar medepatiënten onder stroom in bed lag. Zij kon haar benen niet meer voelen, maar die bewogen toch. Klaagster had een week eerder hetzelfde meegemaakt. Dat komt door wifi: op een stopcontact staat 220 kilovolt aan stroom. Eén GB aan internet is wel twintig of tien miljard volt. Dat gaat dwars door mensen heen. Daardoor gaan bomen dood en mensen worden ziek. Dat heeft ook te maken met 5G en zendmasten. Dit is niet een angst van klaagster, maar dit heeft zij bewezen uit haar onderzoek. Zij kan haar onderzoek niet afmaken omdat ze hier is opgenomen. Laatst is er een opsporingsbericht uitgegaan voor een verwarde vrouw met haar kenmerken. Klaagster was op dat moment op onderzoek in. Zij denkt dat ze haar met deze persoon hebben verwisseld.

Klaagsters broer is bang voor corona, daarom heeft ze hem al anderhalf jaar niet gezien. Klaagster heeft verder geleefd. Zij is 75 kilo afgevallen en laat niet meer over zich heen lopen. Misschien vindt haar familie daarom dat zij is veranderd. Zij heeft geen herinnering aan contact in 2018 met de zorgaanbieder. Zij heeft alleen in 2014 drie (geen zes) afspraken gehad. Ze had toen zelf contact opgenomen, maar de zorgaanbieder kon haar niet helpen om tien trauma's te verwerken.

Zij is toen 75 kilo aangekomen en gevallen op haar knie. Zij had een hemiplegie rechts en een beschadiging links. Toen heeft zij acupunctuur gedaan en is weer afgevallen. Door kalk in het water kan zij niet eten en drinken. Toch heeft zij haar leven weer opgepakt. Zij heeft zelf haar trauma's verwerkt en haar hemiplegie heeft zich hersteld.

Medicatie

Klaagster heeft eerder bij de zorgaanbieder en een andere zorgaanbieder nooit medicatie gehad. Daar kan zij niet tegen. Haar ex-man werkt bij een farmaceut en weet precies wat erin zit. De bijwerkingen van Haldol zijn: seksuele problemen, gevoel van leegte, depressie, maag- en darmklachten, gewichtsverlies, trekken van spieren/stijve spieren, agitatie, slapeloosheid, psychose (terwijl het een middel is tegen psychose), hartslagproblemen, epilepsie, malaria en kanker. De meeste van deze dingen heeft klaagster gehad en wil zij absoluut niet meer. Daarnaast is zij allergisch voor alcohol en in injecteerbare Haldol zit alcohol. Tegen de vulstoffen in tabletten kan zij ook niet.

Klaagster was in andere plaats dan van de huidige zorgaanbieder omdat ze de rest van Nederland al heeft bezocht voor haar onderzoek. Zij heeft de eerste paar dagen hier bij de zorgaanbieder geen drinken gehad, omdat zij geen rechten had om naar buiten te gaan en spawater te kopen. Zij eet geen gekookt eten met water, want van het water uit de kraan wordt ze ziek. Nu koopt zij haar eten zelf van haar laatste geld.

Zij wandelt tien tot dertig kilometer per dag. Zij heeft geen toegang tot haar telefoon en kan dus onder meer haar bankzaken niet regelen. Zij bestaat daardoor niet meer voor de wet. Haar telefoon is haar ontzegd vanwege 'teloorgang'. De eerste week hier werd haar niets verteld over wat haar rechten waren. Er werd alleen gedreigd met vitamine B1 en Haldol. Vitamine B1 bleek uiteindelijk niet nodig.

Vervolgens moest zij kiezen tussen Haldol of een hersenscan, toen heeft ze maar gekozen voor de scan. Dat heeft onder andere gezorgd voor uitval in haar benen.

Klaagster is nooit ziek geweest. Op de vraag of er is gesproken over alternatieven voor Haldol, antwoordt zij dat zij helemaal geen medicijnen wil. In tabletten zitten vulstoffen zoals suiker, mais, tarwe (dus gluten), krijt, magnesium en talk, die zij niet wil. Zij wil alleen natuurlijke middelen gebruiken, gezien wat chemische middelen met haar en met dieren hebben gedaan. Van paracetamol kan zij al agressief worden, terwijl zij niet agressief is. Zij helpt juist mensen gratis als ze niet gezond zijn. Onder meer met homeopathie, fytotherapie en Chinese kruiden. Zij is bezig om haar bedrijf op te starten.

Camera toezicht

Dat er camera toezicht was, blijkt volgens klaagster uit het feit dat een medewerker van de zorgaanbieder haar kon vertellen dat zij een boek aan het lezen was, terwijl de deur dicht zat, er geen glas was en niemand haar gezien heeft met dat boek. Ook konden behandelaren haar woorden herhalen. Er waren dus camera's of geluidsapparatuur, maar met alleen geluidsapparatuur had de desbetreffende het boek niet kunnen zien.

Tot slot

Klaagster vertelt dat zij het alarmnummer heeft gebeld nadat zij door een wolk was gereden met een nare zoete geur. Zij wilde naar huis, want haar onderzoek was afgerond. Toen werden haar honden ineens weggehaald en moest zij mee met de ambulance. Toen haar honden later uit het asiel kwamen, hadden zij van de stress hun haren verloren. Dat had nooit mogen gebeuren. Klaagster zegt dat zij heel goed in staat is te bepalen wat zij wil. Zij heeft met haar vriendin afgesproken dat zij pas bij elkaar komen als zij allebei hun trauma's hebben verwerkt. Haar vriendin is daar nog mee bezig. Klaagster geeft aan dat zij naar de rechtbank wil als wordt besloten dat zij medicatie krijgt. Zij wil nooit meer medicatie in haar lichaam.

Het verweer

Verweerder heeft op de zitting de volgende toelichting gegeven.

Verweerder zegt dat wat klaagster vertelt, verbrokkelde kennis is, waar voor haar wel samenhang in zit, maar voor verweerder niet. Verweerders hebben geen aanwijzingen gevonden dat zij arts is en/of dat zij wetenschappelijk onderzoek doet naar mitochondriale encefalopathie. De diagnose psychose is gesteld omdat klaagster een verstoorde realiteitsbeleving heeft. Die is zintuiglijk: zij voelt stroom, zij zag lijken en bloed op verkeersborden en rook lijkengeur. Ook is haar denken verstoord. Er zijn echt geen camera's, en de opmerking over het boek kan verweerder niet plaatsen. Klaagster heeft een andere logica. Verweerders hebben geprobeerd te kijken of dit corrigeerbaar is, of klaagster open staat voor andere ideeën, maar dat is niet zo. Dat is onderdeel van de diagnose.

Dan is er nog de verandering die mensen in klaagsters omgeving zien. Ook noemt verweerder een verhaal dat klaagster heeft verteld over haar vriendin met wie zij zou gaan trouwen en een praktijk zou willen beginnen. Verweerders hebben er bij klaagster op aangedrongen dat die vriendin contact zou opnemen met de zorgaanbieder, maar dat heeft ze niet gedaan. Het vermoeden is dat het om een niet wederzijdse verliefdheid gaat.

Medicatie

Meteen bij de opname hebben verweerders besloten dat medicatie tegen psychose nodig is. Haldol is een krachtig middel tegen psychose, er is veel over bekend en het kan in verschillende vormen worden toegediend. Verweerders hebben dit aan klaagster voorgelegd, maar toen bleek al gelijk dat medicatie voor haar niet aan de orde was. Zij reageerde op dezelfde manier als nu.

Verweerders hadden graag zo snel mogelijk willen beginnen, want bijna alle psychoses richten schade aan, onder meer in het sociaal contact, het vermogen om relaties met mensen aan te gaan. Helaas is er geen ander medicijn zonder de bijwerkingen. Verweerders hebben andere mogelijkheden en oorzaken overwogen, waaronder een vitamine B1-gebrek. Helaas liet de uitslag van de test op vitamine B1-tekort lang op zich wachten. Uiteindelijk bleek er geen vitamine B1-gebrek te zijn, maar ondertussen was er al wel vitamine B1 toegediend. Dat is niet schadelijk.

Verder hebben verweerders voorgesteld om naar een neuroloog te gaan om oorzaken in de hersenen uit te sluiten. Er was geen ruimte-innemend proces en geen tumor die de klachten van mevrouw zouden kunnen veroorzaken. Verweerders zijn tot de conclusie gekomen dat er sprake is van psychose. Deze zou kunnen beginnen rondom de menopauze. Bij dit type psychose is er vaak achterdocht.

Verweerders hopen dat klaagster door de medicatie weer betere banden kan aangaan met haar vrienden en familie die van haar vervreemd zijn en zich grote zorgen maken.

Over de toedieningsvorm zegt verweerder dat is gekozen voor injecties, één mg per drie dagen. De andere optie is een depot. Na uitleg wat een depot is reageert klaagster dat zij dat absoluut niet wil.

Cameratoezicht

Verweerder legt uit dat er in totaal 34 bedden zijn op de specifieke afdeling van de zorgaanbieder. In sommige kamers zijn er camera's, om als dat nodig is voor de veiligheid van patiënten en/of anderen toezicht te kunnen houden zonder te storen. In een paar andere kamers op de afdeling zijn ook camera's, maar niet in die van klaagster. Verweerder bevestigt dat er wel een basis is voor (camera)toezicht in de crisismaatregel, de voortzetting van de crisismaatregel en de aanzegging van 5 juli, maar dat er in de praktijk geen cameratoezicht is geweest.

Klaagster heeft veel vrijheden om overdag te wandelen. Verweerder zegt dat het paradoxaal klinkt omdat het een gesloten afdeling is, maar dat ze patiënten zoveel mogelijk vrijheid en verantwoordelijkheid willen geven. Vandaar dat klaagster de vrijheid krijgt om lange wandelingen te maken. Er zijn goede afspraken met haar te maken, waar zij zich ook aan houdt. Zij ziet haar ex-man vaak om te wandelen met de honden.

Tot slot

Op de vraag wat er zou gebeuren als verweerders zouden besluiten klaagster niet te behandelen voor haar psychose, antwoordt verweerder dat hij een artseneed heeft afgelegd dat hij mensen moet helpen die in nood verkeren door ziekte. Door klaagsters psychische aandoening is zij niet in staat om haar wil te bepalen ter zake. Verweerders willen haar in de gelegenheid stellen te oordelen over haar leven en keuzes zonder hinder van haar psychische aandoening. Die hinder is er volgens verweerders. Ook bijvoorbeeld de man van klaagster is met haar begaan en hij kent haar niet zo.

Ontvankelijkheid en bevoegdheid

Klaagster is op 5 juli 2022 bij de zorgaanbieder opgenomen met een crisismaatregel van 5 juli 2022 tot en met 8 juli 2022. De rechtbank heeft op 7 juli 2022 een machtiging gegeven tot voortzetting van de crisismaatregel tot en met 28 juli 2022. De officier van justitie heeft op 26 juli 2022 een zorgmachtiging aangevraagd bij de rechter; dit is op tijd, namelijk vóór het einde van de geldigheidsduur van de voortgezette crisismaatregel (artikel 7:10 onder a en 7:11 Wvvgz). De machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel is dus nog steeds geldig tot de rechter heeft beslist over de zorgmachtiging.

De klacht gaat over beslissingen zoals bedoeld in artikel 8:9 Wvggz om verplichte zorg te verlenen, namelijk toediening van medicatie (artikel 3:2 lid 2 onder a Wvggz) en het uitoefenen van toezicht (artikel 3:2 lid 2 onder d Wvggz). De klachtencommissie kan de klachten behandelen op basis van artikel 10:3 Wvggz en het Klachtenreglement klachten Wvggz van de Regionale Klachtencommissie (Klachtenreglement).

Beoordeling van de klacht

Algemeen

De klacht gaat over de beslissingen van 5 juli 2022 om verplichte zorg te verlenen, namelijk:

- toediening van medicatie (Haldol) (artikel 3:2 lid 2 onder a Wvggz);
- uitoefening van toezicht (artikel 3:2 lid 2 onder d Wvggz).

Verplichte zorg is zorg die ondanks verzet kan worden verleend op basis van onder andere een crisismaatregel en een machtiging tot voortzetting van een crisismaatregel (artikel 3:1 Wvggz). In de crisismaatregel en de voortgezette crisismaatregel voor klaagster zijn alle vormen van verplichte zorg toegewezen, behalve beperkingen in het ontvangen van bezoek. Medicatie en toezicht staan dus genoemd in de crisismaatregel en de voortzetting daarvan.

Volgens artikel 3:4 Wvggz kan verplichte zorg worden verleend om:

- a. een crisissituatie af te wenden,
- b. ernstig nadeel af te wenden,
- c. iemands geestelijke gezondheid te stabiliseren,
- d. iemands geestelijke gezondheid zo te herstellen dat diegene diens autonomie zoveel mogelijk herwint, of
- e. het stabiliseren of herstellen van iemands fysieke gezondheid in het geval diens gedrag als gevolg van diens psychische stoornis leidt tot ernstig nadeel daarvoor.

Uit de crisismaatregel, de machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel, de beslissing van 5 juli 2022, het verweerschrift en uit de verklaring van verweerder op de zitting blijkt dat al deze doelen van verplichte zorg bij klaagster aan de orde zijn.

Artikel 3:3 Wvggz bepaalt verder dat verplichte zorg alleen als uiterste middel kan worden verleend als iemands gedrag als gevolg van diens psychische stoornis leidt tot ernstig nadeel en:

- a. er geen mogelijkheden voor vrijwillige zorg zijn;
- b. er geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect zijn (subsidiariteit);
- c. het verlenen van verplichte zorg in verhouding staat tot het doel daarvan (proportionaliteit);
- d. redelijk te verwachten is dat het verlenen van verplichte zorg effectief is (doelmatigheid).

De klachtencommissie oordeelt dat verweerders voldoende hebben onderbouwd dat klaagster een psychische stoornis heeft (psychose), en dat haar gedrag als gevolg daarvan leidt tot ernstig nadeel voor haarzelf. Het nadeel bestaat vooral uit ernstige psychische schade, ernstige verwaarlozing en maatschappelijke teloorgang (artikel 1:1 lid 2 onder a Wvggz).

Medicatie

De klachtencommissie vindt dat verweerders goed hebben uitgelegd waarom behandeling met antipsychotische medicatie (Haldol) nodig is om het ernstige nadeel (psychische schade, ernstige verwaarlozing en maatschappelijke teloorgang) af te wenden, klaagsters geestelijke gezondheid te stabiliseren en deze zo te herstellen dat zij haar autonomie zoveel mogelijk terugkrijgt. Klaagsters

psychose zorgt voor ernstige psychische schade bij haar en leidt tot verwijdering tussen haar en haar naasten, zoals haar familie en haar aanstaande ex-man, omdat zij dingen waarneemt die anderen niet waarnemen en moeilijk te volgen is in haar verhalen en gedachtegangen. Verweerders hebben voor de klachtencommissie aannemelijk gemaakt dat klaagsters wantrouwen tegen medicatie door haar psychose komt en alleen op te lossen is met antipsychotische medicatie. Verweerders hebben eerst andere oorzaken voor de symptomen van klaagster (vitamine B1-tekort en neurologische oorzaken) uitgesloten. Zij hebben klaagster uitleg gegeven over de medicatie en geprobeerd overeenstemming met haar te bereiken over het vrijwillig (oraal) nemen van de medicatie. Dat bleek niet mogelijk, omdat klaagster van mening blijft dat zij niet ziek is, geen medicatie nodig heeft en dat alle (chemische) medicatie alleen maar slecht voor haar is. De klachtencommissie kan verweerders dan ook volgen in het oordeel dat er geen minder bezwarende alternatieven zijn met hetzelfde effect voor injecties met Haldol. Ook vindt de klachtencommissie dat de verplichte medicatie in verhouding staat tot de hierboven beschreven doelen daarvan. Verweerders hebben genoeg gemotiveerd dat redelijk te verwachten is dat verplichte toediening van Haldol effectief is om klaagsters psychose te bestrijden.

De beslissing voldoet ook aan de andere eisen van artikel 8:9 Wvvgz, zoals dat de zorgverantwoordelijke vooraf overleg heeft gevoerd met klaagster over de te nemen beslissing en dat de beslissing op schrift is gesteld en gemotiveerd.

De klachtencommissie verklaart de klacht over de medicatie daarom **ongegrond**.

Cameratoezicht

Klaagster klaagt erover dat er cameratoezicht op haar is uitgeoefend.

De crisismaatregel en de machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel maken het mogelijk om (camera)toezicht op klaagster uit te oefenen. In de beslissing van 5 juli 2022 heeft een andere psychiater dit ook besloten, om erop toe te kunnen zien dat klaagster genoeg eet en drinkt. Door haar psychose wil klaagster namelijk geen water uit de kraan drinken en allerlei voedsel niet eten, omdat zij gelooft dat dat haar ziek maakt. Zij is daardoor vóór de opname erg afgevallen. De klachtencommissie vindt dat in de beslissing, in het verweerschrift en op de zitting voldoende is onderbouwd waarom verplicht toezicht eventueel nodig is om ernstig nadeel voor klaagsters fysieke gezondheid en/of ernstige verwaarlozing te voorkomen/herstellen. De beslissing voldoet aan alle formele eisen van artikel 8:9 Wvvgz.

De klachtencommissie oordeelt dat verweerders aannemelijk hebben gemaakt dat er geen camera's zijn in de ruimtes waar klaagster verblijft/heeft verbleven bij de zorgaanbieder. Ondanks dat de beslissing van 5 juli 2022 wel een grondslag bood voor uitoefening van toezicht, is dit dus in de praktijk niet toegepast in de vorm van cameratoezicht, waar klaagster over klaagt. Zij klaagt niet over andere vormen van toezicht en de klachtencommissie is ook niet gebleken dat op een andere manier toezicht is uitgeoefend. Klaagster drinkt en eet haar eigen water en eten. De klachtencommissie verklaart de klacht over cameratoezicht daarom **ongegrond**.

Beslissing

De klachtencommissie:

- verklaart de klacht over verplichte medicatie **ongegrond**;
- verklaart de klacht over cameratoezicht **ongegrond**.

Tegen deze beslissing kunnen klagster en verweerders binnen zes weken een verzoekschrift indienen bij de Rechtbank Noord-Nederland (artikel 10:7 Wvvgz).

De beslissing is genomen op 28 juli 2022 door de heer mr. H. Dontje, voorzitter, de heer J. Buddingh en mevrouw A. Wolsink, leden, in aanwezigheid van de waarnemend secretaris van de klachtencommissie, mevrouw T. Floor.

Namens de voorzitter van de klachtencommissie, de heer mr. H. Dontje,

.....
W. Krol
Secretaris klachtencommissie

Deze definitieve beslissing is op 2 augustus 2022 verstuurd aan klagster, pvp, verweerders, inspectie en de geneesheer-directeur van de zorgaanbieder.